SKLEP KOMISIJE

z dne 16. aprila 2010

o nujnih ukrepih v zvezi s pošiljkami gojenih ribiških proizvodov, uvoženih iz Indonezije in namenjenih za prehrano ljudi

(notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 2358)

(Besedilo velja za EGP)

(2010/220/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ([1]), ter zlasti člena 53(1)(b)(ii) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Rezultati inšpekcijskega pregleda v Indoneziji novembra 2009 so razkrili pomanjkljivosti v zvezi z nadzornim sistemom ostankov v živalih iz ribogojstva in gojenih ribiških proizvodih ter pomanjkanje ustreznih laboratorijskih zmogljivosti za odkrivanje ostankov nekaterih farmakološko aktivnih snovi v živalih iz ribogojstva in gojenih ribiških proizvodih, kakor to določa Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih ter razveljavitvi direktiv 85/358/EGS in 86/469/EGS in odločb 89/187/EGS in 91/664/EGS ([2]) in Odločba Komisije 2002/657/ES z dne 14. avgusta 2002 o izvajanju Direktive Sveta 96/23/ES glede opravljanja analitskih metod in razlage rezultatov ([3]).

(2) Posledica tega je tveganje, da gojeni ribiški proizvodi za prehrano ljudi, uvoženi iz Indonezije, vsebujejo ostanke nekaterih farmakološko aktivnih snovi, ki se uporabljajo za boj proti boleznim ali za povečanje proizvodnje živali iz ribogojstva in so škodljive za zdravje ljudi. Te snovi so lahko predvsem kloramfenikol, nitrofurani in tetraciklini. Zato je treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje tveganja. Ti ukrepi morajo biti sorazmerni in ne smejo omejiti trgovine bolj, kot je potrebno za doseganje visoke stopnje varstva potrošnikov.

(3) Če bi se prisotnost zadevnih ostankov obvezno preverjala pri znatnem delu proizvodov iz ribogojstva, uvoženih iz Indonezije, preden so dani v promet, bi se zmanjšalo tveganje da se dajo v promet pošiljke, ki vsebujejo ostanke, obenem bi se zagotovile natančnejše informacije o dejanski kontaminaciji indonezijskih ribiških proizvodov, ki vsebujejo ostanke, proizvajalcem pa bi se preprečila zloraba snovi.

(4) Treba je določiti enotne zahteve za testiranje pri uvozu pošiljk gojenih ribiških proizvodov iz Indonezije glede na določeno najnižjo količino, ker se proizvodi lahko uvažajo prek različnih držav članic.

(5) Države članice morajo Komisiji poročati o odkritju prisotnosti farmakološko aktivnih snovi, ki v skladu z Uredbo (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]), niso dovoljene za uporabo pri živalih za proizvodnjo živil ali ostankov farmakološko aktivnih snovi v količinah, ki presegajo najvišje mejne vrednosti ostankov, določene v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 470/2009, in sicer prek sistema hitrega obveščanja, vzpostavljenega z Uredbo (ES) št. 178/2002, ter redno predložiti poročila vseh testov, da Komisiji zagotovijo vse potrebne podatke za preučitev, ali je treba ta začasni ukrep glede na predložene podatke ohraniti ali spremeniti.

(6) Ukrepi, predvideni s tem sklepom, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Ta sklep se uporablja za uvoz pošiljk gojenih ribiških proizvodov iz Indonezije, ki so namenjeni za prehrano ljudi.

Člen 2

1. Države članice z ustreznimi načrti vzorčenja zagotovijo, da se odvzamejo vzorci najmanj pri 20 % pošiljk iz člena 1, predloženih za uvoz pri mejnih kontrolnih točkah na njihovem ozemlju.

([1]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.
([2]) UL L 125, 23.5.1996, str. 10.
([3]) UL L 221, 17.8.2002, str. 8.
([4]) UL L 152, 16.6.2009, str. 11.

2. Na vzorcih, vzetih v skladu z odstavkom 1, se opravijo analitski preskusi za odkrivanje ostankov farmakološko aktivnih snovi iz člena 2(a) Uredbe (ES) št. 470/2009 in zlasti kloramfenikola, metabolitov nitrofuranov in tetraciklinov (vsaj tetraciklina, oksitetraciklina in klortetraciklina).

Člen 3

Pošiljke, pri katerih so bili odvzeti vzorci v skladu s členom (2)1, pristojni organ države članice javno zadrži, dokler niso analitski preskusi zaključeni. Takšne pošiljke so lahko dane v promet samo, če rezultati analitskih preskusov potrdijo skladnost pošiljk z Uredbo (ES) št. 470/2009.

Člen 4

1. Države članice nemudoma sporočijo Komisiji rezultate analitskih preskusov, če se z njimi ugotovi:

(a) prisotnost katerih koli farmakološko aktivnih snovi, razvrščenih v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c) Uredbe (ES) št. 470/2009, v količinah, ki presegajo najvišje mejne vrednosti ostankov, ki so bile določene v skladu z navedeno uredbo, ali

(b) prisotnost farmakološko aktivnih snovi, ki niso razvrščene v skladu s členom 14(2)(a), (b) ali (c) Uredbe (ES) št. 470/2009, razen v primerih, kjer je za to snov določena referenčna vrednost za ukrepe v skladu z navedeno Uredbo ali Sklepom Komisije 2002/657/ES z dne 12. avgusta 2002 o izvajanju Direktive Sveta 96/23/ES glede opravljanja analitskih metod in razlage rezultatov [1] ter vrednost ostankov ni enaka ali višja referenčni vrednosti za ukrepe.

Rezultati teh preskusov se pošljejo Komisiji prek sistema hitrega obveščanja, vzpostavljenega z Uredbo (ES) št. 178/2002.

2. Države članice pripravijo vsake tri mesece poročilo o vseh rezultatih vseh analitskih preskusov, opravljenih v predhodnih treh mesecih pri pošiljkah gojenih ribiških proizvodov z Indonezije, ki so namenjeni za prehrano ljudi.

Navedena poročila se predložijo Komisiji v mesecu, ki sledi vsakemu četrtletju (aprila, julija, oktobra in januarja).

Člen 5

Vsi izdatki, nastali v zvezi z uporabo te odločbe, se zaračunajo pošiljatelju, prejemniku ali njunima zastopnikoma.

Člen 6

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 16. aprila 2010

Za Komisijo
John DALLI
Član Komisije

[1] UL L 221, 17.8.2002, str. 8.